

ДЕТСКИ СВЯТ

ГОД. III. НОЕМВРИ 1923.

КН. 9.

В ДОВИЦА

От заран до вечер клета
В кжщи труди се без спир:
Готви, треби, шие, шета
И не знай почивка, мир,

Но захват ли децата
Да се вржщат от школо,
Радост светне ѝ в душата
И забравя труд, тегло.

Тича вжнка син да зжрне
И с разтупано сжрдце,
Щом го види, го прегжрне
И целуне по челце.

Сжалзи рони от наслада,
Че на ум и ржст ресте —
Друга никаква награда
За труда си тя не ще.

К. Величков.

